

Nyerges Gábor Ádám

romantika

ősz lehetne
olyan
mint egy leépülő város
maradék romantikája
megtévesztő jellegű
rövid kánikulából párologó
bágyadt konyhameleggel
éjszakára már
fagypont alá higgadással

puszta formalitásból
szórványosan
levelek hullanak
ilyenkor
eldobott csikkek
zsebkendőgalacsinok közé
régibeidegződéssel
a feleslegesség
frissen megszokott nyugalomával

az idill kikísérletezése
lehetne egy vevő
mind megértőbb testtartása
vagy a termék közönye

amivel kapcsolatban
elvétve
még elhangzanak kérdések
pedig már a korábbi alkalmakkor
sem volt készleten

a környezeti tényezők
fogyatkozó intenzitását
lehet majd tavaszias alkonyinak
indokolatlan csüggedésnek
költői túlzásnak
is tekinteni
összképükről nyugodt szívvel
tagadható lesz
hogy az volna a realitás

a házak
a fák egy bizonyos hányada
a még be nem zárt boltok
strapabíró megrongált útjelző táblák
továbbra is állni fognak
széttárt kezek joviális értetlensége
üzeni majd hogy mégis mi baj lenne
azért nincs
még vége a világnak